Bütün ülkelerde hayat normalleşiyor, kısıtlamalar peşpeşe kalkıyor; bu durum yaklaşık 2-2,5 ay kadar sürdü. Bazı ülkelerde önlemler erken bazılarında geç başladı ve kalkmaları da biraz erken ya da geç olacak.

Bu zaman içinde hiç evde durmadım diyebilirim. Sokağa çıkma yasağı zaten yoktu, sadece alışveriş yerleri ve toplu taşıma araçları için hiç sevmediğim maske zorunluluğu vardı. Bunlar bir süre daha devam edecek…

Sağlık olarak sorun yaşamadım.

Özellikle yaşlı insanlardaki paniği anlamak benim için zor oldu. Erkeklerde de bulunmakla birlikte özellikle kadınlarda inanılmaz panik var. Halbuki yine bir kadın, Almanya Başbakanı Merkel, fizikçi olduğu için rakamlarla konuşarak ve rakamlarda ifadesini bulan gerçeği de açıklayarak bu virüsün nüfusun en az yüzde 70'ine bulaşacağını açıklamıştı. Önlemlerin amacı bulaşma hızını yavaşlatmak ve böylece de hastanelerin yükünü azaltmaktı.

Belirleyici olan bünyenin savunma gücüdür. Bu güç yüksek ise, Korona'yı ya fark etmeden geçirirsiniz ya da hafif atlatırsınız. Yaş ilerleyince bünyenin savunma gücü azalır ve bu nedenle de vitamin ve mineral takviyesi gerekir.

Son iki ayda neredeyse her gün yazı yazdım ve değişik konularda olmasına dikkat ettim. Türkiye'de hafta sonlarında dışarıya çıkış yasağı olduğu, 65 yaş üzeri ise eve kapatıldığı için olsa gerek yazıların okunma sayısında büyük artış oldu. Bazı günler sitenin tıklama sayısı 6000'in üzerine çıktı. Bu arada "ömrümüz seni okumakla geçecek" gibi sitemler iletenler de oldu…

Bu yazılarda günlük olayları ya konu etmedim ya da bunların arka planını açıklamaya çalıştım. Günlük olaylarda laf yetiştirmek kolaydır ve de anlamsızdır. Her ülkede ve hele de Türkiye'de bu

tür olaylar fazlasıyla vardır, sürekli olarak değişirler. Her olaya tepki vermek yerine, sürekli değişir gibi görünen olayların altındaki sürekliliği açıklamaya çalışmak gerekir.

Mesela bugünkü bir habere göre “Türkiye ekonomisi uçuşa geçmiş” ve bununla ilgili rakamlar da veriliyor. Almanya gibi dünyanın önde gelen ekonomilerinde bile daralma açık olarak görülebilirken, Türkiye’nin ekonomik uçuşuna laf etmek gerekmez. Bunun yerine sürekli böbürlenme ihtiyacının altındaki yetersizlik kompleksini açıklamak gerekir. Kifayetsiz muhteris bu karakteri en iyi açıklayan deyimdir.

Yetersizlik kompleksi derken Türkiye öncelikle askeri alanda oldukça gelişti. On yıl önce insansız hava aracı yapamayan ve İsrail’den kiralayan ülke şimdi silahlı insansız hava araçlarını Libya’da etkin olarak kullanıyor. Savaş uçaklarının geri plana düştüğü ve SİHA’ların öne çıktığı askeri operasyon anlayışı Obama’nın devlet başkanlığı sırasında Afganistan’da uygulanmaya başlanmıştı, aynı anlayışı şimdi Türkiye de yoğun olarak uyguluyor.

Ne yaparsanız yapın, ihtiras bitmeyecektir.

Osmanlı ile hesaplaşamayıp ona özenince ister istemez böyle olacaktır.

Libya’daki savaşta buna dikkat etmek gerekir. Basında “Libya’da saplanılan çıkmaz” üzerine görüş döktürenler ya sustular ya da tutumlarını değiştirmek zorunda kaldılar. Yanılgı hep aynı şekilde ortaya çıkıyor, bu insanlar öğrenmiyorlar: Türkiye’nin açıkladığı hedeflerine ulaşamadığını ve bunun başarısızlık olduğunu söylüyorlar. Hedeflere ulaşılamamış olması, bir şey yapılamadığı anlamına gelmiyor; inatla yapılanı görmek istemiyorlar.

Suriye’deki gibi… Şam’da namaz kılamadılar ama Suriye’nin bir bölümünü ilhak ettiler, burada yerleştiler. Şam’da namaz kılamadılar diye bunu görmemek mi gerekiyor?

Son iki ayı fena değerlendirmedim. Sosyalizmden kapitalizme geçişle ilgili kitapla ilgili okumaları bitirdim; yazmaya başlamadım ama konuyu bildikten sonra yazmak sorun değildir.

Sitedeki yazılardan seçtiklerimi ayrı bir blogda toplamayı bir yıldan fazla zamandır ihmal etmiştim, bu ihmal önemli oranda giderildi. (www.enginerkineryazilar.wordpress.com)

Kitaplar bloguna yerleştirilenler içinde Mehmet Koç kitabı eksik kalmıştı. Bu kitap da tarandı, metindeki olabilecek hatalar düzeltiliyor, ardından bloga konulacak. Bu arada ikinci romanım Güzel Bir Ölüm'ü buldum ve taraması yapıldı, bu da bir hafta kadar sonra bloga konulacak duruma gelir. (www.enginerkinerkitaplar.blogspot.com)

Yoğun olarak Türkçe okumaya döndüm diyeyim… Bu arada kaç tane pdf kitap buldum, saymadım ama 1000 civarında olsa gerektir. Bunun için epeyce zaman harcadım ve okuyorum ama bu arada sürekli yenilerini de buluyorum. Çeviri –edebiyat ve edebiyat dışı- konusunda Türkçe hayli zenginleşmiş. Eksikler yok değil, var ama Suriye ile ilgili yapılan değerlendirmelerdeki gibi sadece eksiklerden sonuç çıkarmamak gerekir, hoşumuza gitsin ya da gitmesin yapılanı da görmek gerekir.

Önümüzdeki haftadan başlayarak eski yazı ritmine (haftada iki-üç kere) döneceğim. Çalışma hayatı da başlıyor denilebilir.

Yahu sen 70 yaşındasın, hala çalışıyor musun?

Ne var ki bunda?